

Paa den ene Side har dette Forhold ikke kunnet andet end undre og saare Kollegiets Medlemmer, der er sig bevidst at have nedlagt et stort og vel overvejet uegennyttigt Arbejde i sine Betænkninger til Ministeriet; paa den anden Side har Ministeriets Handlemaade haft til Følge, at den Anseelse, som Sundhedskollegiet udtaltil maa hævde som nødvendig for dets Stilling som øverste sagkyndig Medicinalmyndighed, har lidt alvorlig Skade.

Idet Sundhedskollegiet til Begrundelse af nærværende Andragende i det hele tillader sig at henvise til den i vedlagte trykte Bilag indeholdte udførlige Redegørelse, skal Kollegiet indskrænke sig til her allerunderdanigst at fremføre følgende:

De Sager, om hvilke der her er Tale, vedrøre dels offentlige Sundhedsforanstaltninger, der paa mange Maader berøre Samfundets vigtigste Interesser, hvoraf særlig skal nævnes de i Bilaget nærmere omhandlede Spørgsmaal om Tuberkulose, om Foranstaltninger mod den veneriske Smittets Udbredelse og om Behandlingen af Sindssyge, dels mindre vigtige Sager, som dog skal forbigaas.

De i Bilaget anførte Meddelelser vedrørende Spørgsmaal om Ordning af Apotekervæsenet og den dermed i Sammenhæng staaende Medicinalhandel viser — ligesom ogsaa Beretningen om, at uksaminerede, saakaldte Tandteknikere har faaet samme Ret til at udøve Tandlægevirksomhed som de eksaminerede Tandlæger —, at Justitsministeren har grebet ind i forskellige Stænders Organisationsforhold paa en Maade, der ikke kan andet end saare og skade disse Stænders Medlemmer og kan blive til alvorlig Fare for Befolkningen.

I mange Tilfælde har Justitsministeren i Sager, der vedrøre Embedsbesættelser, handlet tvært imod Kollegiets Indstillinger. Af Bilaget fremgaar det formentlig tydeligt, at Kollegiet har vejet de mange Ansøgerses Kvalifikationer nøje for hvert enkelt Tilfælde uden dog at lade sig binde ved bestemte forud givne urokkelige Synspunkter, som f. Eks. et ensidigt Anciennitetsprincip, medens Bilaget paa den anden Side viser, at der savnes en saadan sagkyndig Bedømmelse fra Justitsministerens Side. Intet Under, at disse Embedsbesættelser i mange Tilfælde har vakt stor Misfornøjelse, ikke blot for de af Kollegiet indstillede Ansøgerses Vedkommende, men ogsaa i hele Læge- og Farmaceutstanden.

At de heromhandlede Tilfælde, hvor Justitsministeren har truffet andre Bestemmelser, end de af Sundhedskollegiet tilraadede, ikke ere rent enkeltvis forekommende, belyses bedst ved, at deres Antal efter nærmere Undersøgelse viser sig at udgøre mindst 80.

Fremfor alt maa Kollegiet med al den Vægt, der tør tillægges dets Udtalelser som sagkyndig Institution, hævde, at det anser mange af de af Justitsministeren imod dets Indstillinger eller uden dets Medvirkning fattede og iværksatte Beslutninger for skadelige for Samfundets Interesser.

Navnlig under Hensyn hertil anser Sundhedskollegiet det for sin Pligt at henvende sig direkte til Deres Majestæt med nærværende allerunderdanigste Andragende i det Haab, at det ved Deres Majestæts allerhøjeste Mellekomst vil kunne opnaas, at Justitsministeren fremtidig i det hele viser Sundhedskollegiet mere Hensyn og navnlig ikke undlader til Sundhedskollegiets Erklæring at forelægge saadanne Sager, i hvilke Kollegiets Betænkning ifølge de gældende Bestemmelser og Sagernes egen Beskaffenhed bør indhentes, ligesom Kollegiet maa anse det for nødvendigt, at Ministeren, saafremt han i et givet Tilfælde ikke vil følge Sundhedskollegiets Indstilling, meddeler Kollegiet dette samt sine Motiver hertil, for at Kollegiet kan faa Lejlighed til ydeligere at klarlægge sit Standpunkt i Sagen, før Justitsministeren træffer endelig Afgørelse i samme.

Sundhedskollegiets Dekanus, Stadslæge, Etatsraad E. M. Hoff, der med Orlov er paa Rejse i Udlandet, har ikke medunderskrevet denne Skrivelse, idet han ikke har deltaget i de i denne Anledning førte Forhandlinger.

Ditlevsen. Chr. Gram. Oscar Bloch. Pontoppidan.

Fr. Grünfeld, H. Laub. Ax. Ulrik. Leopold Meyer. Fløystrup.
Vice-Dekanus.

P. Hempel. H. Piper.

Gredsted.